

Или за три пати седмично
в неделни, среда
и четвъртък.

АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 150 лв., 1/2-год.
80 лв., 3-месечно 45 лв.

Абонамента започва на
всяко 1-во число от ме-
сеца. — Внима! Предплата

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Органъ на общитѣ български търговско-индустриални интереси.

Редакторъ - издателъ П. Д. Драгулевъ.

Цените за обявите са:
За кв. сантиметр 2-50
лв. за годишни, вестни,
непозволява; баланси, ре-
шения, циркуляри и прото-
коли по 1-50 лева; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лв.
Всичко, що се отнася до
вестника се адресира: до
„Търгов.-Промисленна За-
щита“, Варна „Вестник“ 8.

Българска Генерална Банка — София

Капиталъ 12.000.000 лв. напълно внесени.

Основана въ 1906 год.

отъ Banque de Paris & des Pays-Bas, Paris; Banque Commerciale
Hongroise de Pest, Budapest u Allgemeine Oesterreichische Boden-
credit Anstalt, Vienne.

ЦЕНТРАЛА — СОФИЯ.

Клонове: Бургасъ, Варна, Пловдивъ и Русе.

Извършва всякакви банкови операции при най-износни усло-
вия, а именно: Отпуца кредити срѣщу залогъ на цѣнни
книжа, портфейли, стоки, извършва прѣводи, прости и телегр.
въ страната и чужбина, шконтира търговски полици, купу-
ва и продава за своя и чужда смѣтка цѣнни книжа, девизи
и чужди монети, инкасира полици, доставя свѣдѣния върху
търговския свѣтъ и пр.

Телегр. адресъ: ГЕНЕРАЛБАНКЪ.

ЗА ПОЕФТИНЯВАНЕТО НА ЖИВОТА.

Въпроса за ефтинията е единъ въпросъ, който съ единъ замахъ на перото на повелителя, просто съ една заповѣдъ отъ нѣкого, не е възможно да се разрѣши. Обществата, народитѣ могатъ да искатъ най-охотно и най-искрено неговото разрѣшение, а и сами да даватъ условия и тѣ могатъ да даватъ най-мощно то си съдѣйствието за разрѣшението му, но, както вѣдѣко друго върви и се развива по една неизмѣнни пачала, по единъ установени неотмѣнни законъ, така и експотията, като резултатъ отъ много и твърди много зависящи и не-зависящи отъ насъ, отъ много прѣдходими и непреодолими причини и обстоятелства противъ чиято и да било воля, не може да не се подчинява и да не върви по единъ свои законъ, които съ непоклонни и ненарушими отъ ничия повелителска воля и заповѣдъ. Тя, експотията, ще си върви въ онези пѣти и къмъ онези развой, къмъ който я насочватъ тия закони, къмъ който я водятъ фактически условия, които я окръжаватъ.

Естественъ, неизмѣнимъ отъ човѣшката воля законъ е, на-примѣръ, тоя, че, когато производството се намали, на-примѣръ, въ 30%, както е у насъ отъ войната искамъ, а консумацията или нуждата на консумацията се увеличи въ 40%, също пакъ както е у насъ по настоящемъ, естественъ и неотмѣнимъ законъ е, повтаряме, че прѣдметитѣ отъ производството ще поскупѣятъ въ размѣритѣ на тия същитѣ пропорции и то, ако прѣдметитѣ се разпрѣдѣлятъ въ консумацията напълно правилно, съ огледъ на нуждитѣ на всѣки консуматоръ по отдѣлно, безъ намѣсата на спекулативния елементъ въ това или въ тоя начинъ на разпрѣдѣляне.

Констатирано е не единъжъ,

констатира се всѣки денъ почти, че нашето земледѣлко стопанство, на-примѣръ, е отслабнало и намалило произ-водството по отношение на зърненитѣ храни — причинитѣ не сѣ важни за тукъ да се излагатъ — и житото, брашното, хлѣба, естествено, ще бѣдатъ по-скѣпо цѣнни и по-скѣпо платими само по тѣзи първа причина.

Констатирано е и всѣки денъ може да се констатира, че консумативнитѣ нужди, прѣди всѣчко, отъ хлѣбъ, отъ войнитѣ насамъ, сѣ растѣли и продължаватъ да растѣтъ, покрай всѣчкитѣ други причини, още и поради факта, че страната ни се напълни съ стотици хиляди — непродизвителни за нея, а само обрѣмняващи консумацията — консуматори: бежанци, руски, бежанци турски и бежанци и изгнаници отъ Македония, Тракия, Добруджа, Цариградско и пр. Остана хапката хлѣбъ на нашия консуматоръ да се дѣли на нѣколко къса — за консуматори неволници. Много естествено бѣше и е, особено за градоветѣ, гдѣто 7/10 отъ бѣжанцитѣ и изгнаницитѣ намиратъ заслонъ отъ неволитѣ, естествено бѣше повтаряме, хлѣба да добие една по-висока цѣна по силата на факта, че той се въ по-големо количество търси, а въ по-малко се прѣдлага; естествено беше, че, по силата на неизмѣнния икономически законъ, хлѣба трѣбваше да поскупѣе, въ пропорция, толкова, колкото е силата на неговото търсене и поскупѣването му да расте още повече отъ елементъ на спекулата — отъ верижната търговия, която впрочемъ е неизбежна, до като хлѣба отъ зърно и брашно стане хлѣбъ.

Сжщото нѣщо е и съ всѣки други прѣдмети отъ първа необходимостъ: месо, си-рени, кашкавалъ, масъ, оливи-

на, бобъ, вѣтъри и пр. и пр. Икономически естественъ законъ сжщо и ватѣхъ е еднакъвъ — нашата сѣкша консумация има въ основата си първопричината: нейното уголѣмяване съ 40% и нама-леното производство на прѣдметитѣ единъ върху други съ 30%, първопричина именно, която съ никакви заповѣди и съ никакви писани закони не може да се отстрани. Нѣкои отъ другитѣ причини, зависи-симо отъ тѣхния характеръ, могатъ да се отстранятъ съ заповѣди и писани закони, но до толкова, до колкото съ тия заповѣди и закони не се накрѣпява свободата на търговията и не се разстройва народното стопанство, сирѣчь, ако съ тия заповѣди и закони не се правятъ вѣжди за да се изободатъ очи. Ние мислимъ, че верижната търговия за повече отъ два рѣже съ прѣдметитѣ отъ първа необходимостъ може да се ограничи, защото това ограничение ще е безъ всѣка зла послѣдница за стопанското развитие. Ще е злѣ изобщо, ако се ограничи търговията и се остави произведителя на произвола на консуматора.

Но нашата мисълъ тукъ, въ която искаме да съсрѣдоточимъ вниманието на четещаси, е друга. Тя е:

Чували сме на други мѣста и отъ други личности често да посочватъ ефтинията въ Ромжния. При разискванията на 6 того въ конференцията на Висшия Стопански Съвѣтъ съ прѣдставители отъ провинцията чухме, че прѣдставителя на Софийския граждански комитетъ за борба за поефтиняването на прѣхраната въ София се позова сжщо на Ромжния, който била „финансиално, икономически и стопански напълно разстроена страна, а, при все туй, населението и отъ нищо не е лишено. И експотия въ нея нѣма — при всѣчко че лѣя и е по стойностъ наполовина отъ нашия лѣвъ, населението и се продоволствува съ ефтинъ хлѣбъ, ефтино месо и т. н.“

Правъ е г. Василевъ и правъ е, че въ Ромжния всѣчки ония прѣдмети, които съставляватъ главно и единствено произ-водство на Добруджа, Бесарабия и Трансильвания сж съ 75% по ефтини отъ тукъ, въ нашата страна. Истина не-успорима е, че цѣната на единъ вагонъ жито, който у насъ срѣдно се продаваше за 40 хиляди лева, въ Добруджа и Бесарабия, съ декретъ е опрѣдѣлено да се продава само за 30 хиляди левъ, т. е. едва за оксѣло 15 хиляди лева. Въ сжщото съотношение е декрет-ирано да се продаватъ и добруджанския, бесарабския и трансильванския добитѣкъ, кашкавалъ, сирени и пр. Но

това е една национална, а не икономическа политика, която правятъ ромжнскитѣ правителства. Това, обаче, доведе Добруджата, Бесарабия, а че и Трансильвания до свършенно обратни резултати въ производството, които скоро, много скоро би, ще заставятъ Ромжния да се замисли: съ много по-скѣпи пари, съ много по-високи цѣни, отъ кѣдѣ да внесе тѣи сжщитѣ прѣдмети за да продоволствува населението си. Добруджа и Бесарабия вдигнаха рѣцѣ отъ интензивната обработка на земята; производството имъ слѣзе по доху отъ 50% и правителството на Ромжния съ декрети почна да завърва намѣренията си да повиши цѣнитѣ на зърненитѣ храни отъ реколтата прѣвъ 1924 година и да апелира за обработване на по-пространни количества земя и за увеличаване на производството.

Правителството на Ромжния видя и съзна вѣтъ, че тая негова анти-добруджанска, бесарабска и трансильванска политика, която направи производителитѣ и страни слаби, не по-малко повлия за катастрофалното проваляне на ромжнския левъ и за разстройството още повече на ромжнскитѣ финансии.

Задачата на българскитѣ правителства, слѣдователно, не е и не бива да е да се вгледва въ примѣри като тоя въ Ромжния, а да се изнамерятъ модуси, да се усвоятъ методи, щото, едновременно съ закрѣпването на държавнитѣ финансии, да се направи и една стѣпка къмъ поефтиняването на живота.

Злободневни въпроси.

(Продължение отъ брой 26).

Разбира се, че всѣки разу-мѣнъ човѣкъ, всѣко благоже-лателно правителство въ една страна, като нашата, съ разстроено стопанство, съ умрѣла търговия, съ голѣми репарационни дългове и съ постоянно обѣдняващо и обездѣлчице-ствуващо се население, не можеше да постѣпи иначе, освѣтъ така: да застѣпи страната на индустриалнитѣ, запаятчиискитѣ и търговскитѣ маси, да ги улесни съ кредитъ да могатъ тѣ да работятъ; да смегчи митническиятъ режимъ за да се даде просторъ на международната обмѣна и да смали данѣнния товаръ, който поглѣща всѣчко изработено и всѣчко спечелено за да могатъ маситѣ благоде-ствено да си отдѣхнатъ. Но заговори „българското“ обществено мнѣние, заговори чувството на злобата, завистѣта и бесѣвѣтността, заговори чувството на злобата мѣстъ.

Чуха се и продължаватъ да се чуватъ гласове, че кредита отъ 800 милиона лева, прѣд-назначенъ за най-вѣтлющи про-изводителни цѣли — които ще дадѣтъ сила да се издигнатъ нацията и страната ни материал-

но и културно — се даватъ на „кождерската“ буржуазия да за-силити още повече експлоатацията на труда и гнета си надъ пролетарския „народъ“. Чуха се и продължаватъ да се чуватъ гласове, че митническитѣ тарифни корегирания и отстъп-китѣ на разнитѣ такси, които обрѣмѣняваха търговията, нече принесѣтъ облаги и значителни материални ползи, освѣтъ лич-но на „спекулантитѣ“, които посрѣдничатъ за обмѣната. Такъвъ гласъ се чу за съжаление и отъ устата на единъ буржуа-зентъ стопански дѣвецъ, който, прѣди 2—3 години, като смърт-но нараненъ лѣвъ се нахвър-ляше срѣщу правителството на земледѣлцитѣ заради строгоститѣ и митническитѣ ограниче-ния върху прѣслѣдваната тогава житарска търговия. Той мисли сега, че отстъпкитѣ, които се направиха за износната търго-вия на млѣчнитѣ продукти, съ прѣмахването на такситѣ, — не по законъ, а по произволъ отъ бившето правителство, събирани за облекчение и подобрѣние чи-новническитѣ заплати, — е обла-годѣтелствуване на самитѣ про-изводители или търговци на тия продукти. И мисли така кутурица, и говори той безъ да знае, или безъ да ще да знае, че, благодарение на тия такси и непоносими мита, изтеклата реколтна година отъ млѣчни продукти упронасти, подъ редъ, всѣчки производители и срани съ земята, до единъ, всѣчки обмѣнители — търговци на тия продукти; че въ текущата го-дина 70% отъ мандритѣ не бѣха наети и млѣката се ви-носеа напусто, именно, зашто митата сж тѣй високи, на-носа тѣй невъзможенъ и про-изводството така опасно, че всѣчки пострадали се оттеглиха и оставиха на произвола раз-витието на млѣчната промиш-ленность. За срамъ и на нашия печатъ трѣбва да се отбѣлжи, че и между него се намиратъ такива мислители, които за една маслинка, която е тѣмъ потрѣб-на, не падатъ цѣла бѣчва отъ маслини. „Кога ще вѣдемъ ние ефтино сирене, ефтинъ кашка-валъ и ефтина масло, като улесняваме ние износъ имъ въ странство и ние тукъ се про-доволствуваме при такива скѣ-пи цѣни? — питатъ много отъ гаветаритѣ. „А кога тая Бъ-лгария ще се развие промишлен-но, кога ще задѣвти и завърже, като държава съ засилени фи-нансии и съ стабилизирана тър-говия, ако сами ние не даваме широкъ просторъ на развитието и, ако не настрѣдчимъ чрѣвъ сжщото пласиране засилването на нейнитѣ производства — тѣ да завладѣватъ вѣтши павари, да внесатъ по-големо коли-чество въ нѣшно злато и да заобогатяватъ наше-то население? Кога ли ще бѣде по-добъръ и за тия, що пиятъ и що изливатъ злоба и утрова срѣщу най-добритѣ намѣрени-и и инициативи на правителство-то — дали когато ние сами изѣждаме и изнасяме онова, което придобиваме отъ собстве-ното си производство, безъ да прибавяме къмъ него друго, новопроизведено, или, когато го сжкло и прѣсжкло обмѣняме съ други и го добръ осрѣбримъ, за да придадемъ и нададемъ къмъ и надѣмъ това, що имаме двойно повече?“ — бихме по-питали ние.

Нѣщо повече. Има ли въ историята примѣръ да бѣлѣжи, че оная страна, която е бивала

ЗРЪНЦА ПО ЕДНО В БРОЙ

Когато имате работа със стоки, действуват колкото се може по стремително, по бързо. Цѣлата ви енергия да бъде насочена към бързото производство, незабавното разпродаване и неотложното транспортиране. На търговците трябва да се вътпява, че 10 дневни продажби са равносложни на 11 утрѣшни. Търговците трябва да знаят, че всѣко отлагане на сдѣлките, макаръ и само за единъ день, влече подире си намаление на печалбата.

Добролюбъ.

товарена съ най-тежки данѣци — прѣки или косвени — е най-много развѣтвявала; не това, ами могла ли е такава страна да запази, макаръ, най-слабото си вегитиране?

Напротивъ, всичкиятъ страни, които сѣ събличали населението си съ данѣците до голо, сѣ най-напрѣдъ стопански загивали, сѣ сѣ икономически заробвали и, въ послѣдствие, тежката вътрѣшна бѣднотия ги е повлияла дори до политическото робство — тегналъ имъ е икономическия и политическия прѣмъ.

Тукъ ще забѣлжимъ:

Не заради невъзможността да се устои на тежките данѣци, налагани отъ падналия режимъ ли много български капиталисти и капиталистически прѣдприятия приобѣгнаха къмъ потърсване мѣста въ чужбина да намѣрятъ външни бранители за себе си? Не за това ли най-големитъ промишлени и търговски прѣдприятия станали чужда собственост? Отъ икономическата до политическата зависимостъ на тия прѣдприятия има още само една стъпка. Не дай Боже тия примѣри да получатъ у насъ по голѣмо разширение!

Не дай Боже! защото, който върже и отвърже кисията, той прави политиката.

Ще продължимъ.

Върб.

П. П. Въ свѣрзка съ горното, дългъ ми е да обърнемъ вниманието на правителството и Народно Банката върху нуждата часъ по-скоро да пласиратъ 800-милионния кредитъ, защото никога момента за удовлетворение на тая нужда не е билъ по важенъ отъ сегашния и до като трае сезона на есенната кампания, която рѣшава сѣдбата и на другитъ три сезона. Знае се, че най-силната износна търговия у насъ е отъ августъ до февруарий. Ако тоя сезонъ смогне да завърши кампанията добър, щастieto на страната и благодарствеността на нацията сѣ гарантирани. Сега сѣ нуждни пари, пари и пари! Дайте ги да помогнете на България!

Стопански, търговски, финансови и фискални обѣзжии.

Отъ състоянието на пѣтищата и съобщенията зависи даденъ градъ или мѣсто да се издигне и процѣвти, или не, икономически; единствено отъ това зависи да проникне или не въ тѣхъ материална и духовна култура. Думата е за гр. Малко Търново — борящъ се вече години подъ редъ за пѣтища и сѣобщения. Говоримъ за Маало-Търново и нека веднага прибавимъ, че той, като градъ, домашнитъ дворове на който се опиратъ до самата турска граница, има много по-голяма нужда отъ пѣтища и съобщения, за него тѣ, пѣтищата и съобщенията, иматъ много по-важно и по цѣнно значение нежели обыкновенното икономическо проникване, нежели насладането на каква и да е култура. Важна и много по-важна е ролята, която се въела на него, като на пограниченъ градъ.

По едното, другото, че и третото, което е най-важното за държавата, се пренебрегватъ и тоя — западна икономически, окъсѣлъ културно и изложенъ на всѣкакви случайности — пограниченъ градъ, безъ пѣтища и съобщения, остава зимно върме а и прѣвъ третитъ четвърти почти отъ годината, освѣтъ мѣтото, абсолютно изолиранъ отъ своя околнѣтъ центъръ, отъ търговията и отъ продоволствуването си, защото шосейния пътъ всичко на всичко отъ 85 километра, строящъ се вече 4 години, не може да се свърши по неизвѣстни и непонятни за умни хора причини: кредити за строежа има, а строежъ нѣма!

Бургаския околнѣтъ индустриеръ намъ лично каза прѣди мѣсець, че има присърдце постройката на шосето Бургавъ — М. Търново и ще почне строежа му отъ Босната натакъ, но какво е попрѣчило на г. индустриера да не прѣдприеме още нищо по тая важна и належаща постройка, това е за насъ странно; но, фактъ е, че населението на Малко-Търново страда, лошо страда отъ липса на пътъ за сношаване съ вътрѣшността и за продоволствуване съ необходимитъ за живота прѣдмети. Фактъ е и, че, ако стане какво и да е политическо събитие, най-мѣчно нѣщо е проникването въ тоя отдалеченъ край, фактъ е съ всичко това, че населението му икономически бѣдствува повече отъ турското върме, а въ София и Бургавъ нещѣтъ и да знаятъ.

Министерството на финанситъ по постановление на министерския съветъ е отпуснало прѣвъ Б. Н. Банки, както се знае вече, 50 милиона лева за подпомагане на занаятчиитъ; 50 милиона за пострадалиитъ отъ градушки; 30 милиона за обзавѣждане бѣжанцитъ; 100 милиона за шосейни пѣтища и др. — близо единъ милиардъ съ отпуснатитъ 600 милиона за подобрене материалното положение на чиновницитъ, пенсионеритъ и инвалидитъ.

Съ удовлетвение научаваме, обаче, че г. финансовия министъръ е въ изучаването на единъ новъ проектъ за отпусчането кредитъ, който ще послужи за насърчение националната индустрия, а именно 150 милиона, които ще се даватъ като премии на износителитъ на производствата отъ мѣстната наша индустрия, ако тѣ сѣ кооперация и 150 милиона на частни търговци-експортири; други 200 до 250 милиона лева пакъ за индустриата и за други цѣли.

При мѣжнотитъ, които ерѣща износъ ни, ние отдавна вече повдигаме въпроса за премирането му за да може да устоява на другитъ конкурентни страни, на първо мѣсто на Америка, която съ ерѣтини конкуренти произведения е завела вече всички пазари, където се пласиратъ нашитъ произведения.

По вноснитъ мита. Експертната комисия при м-вото на финанситъ (отдѣление за митницитъ) е изела слѣдитъ по-важни рѣшения по тарифирането на стокитъ: 1) Илюстраци, литографираны на отдѣлни листове, служащи като образци, да се облагатъ по 320 лв. 100

кгр. 2) Шнурове памучни по 14 лв. кгр. 3) Ресни памучни съ мѣниста, служащи за гарниране полюлей по 14 лв. кгр. 4) Ланцове за часовници отъ желѣзна поникелована тѣлъ — по 200 лв. 1 кгр. 5) Части за жартиери състоящи се отъ памученъ ширитъ, желѣзно тенеке и мекъ каучукъ — по 56 лв. кгр. 6) Олово на прѣти по 15 лв. 100 кгр. 7) Рамки дървени, внасяни въ разглобено състояние, да се облагатъ съобразно теглото на всѣко отдѣлно парче, а не споредъ теглото на всѣки парчета. 8) Плочи за инсталиране на електрически прѣдпавители, приготвени отъ талкъ, дървени стѣрготини и асфалтъ — споредъ теглото на отдѣлно парче. 9) Востѣкъ въболѣкареки на листове, приготвенъ отъ парафинъ и пчеленъ востѣкъ — съ 160 лв. 100 кгр. 10) Торбички памучни, плетени, за игрални топки — по 600 лв. 100-тѣхъ. 11) Ножици, сечива за тенекеджии, тежащи около 20 кгр. парчето обыкновенно обработени — по 20 лв. стоте. 12) Частъ металически резервни за автомобили, по 200 лв. стоте. 13) Части отъ желѣзна ламарина, финно обработени, за дамски коланчета съ 180 лв. стоте.

Засрамени или отсрамени.

Вечъ повече отъ година прѣме е, отъ като обществото очаква да чуе авторитетното и мѣрдавно (sic) мнѣние на органа на професорската колегия отъ висшето училище на „просветената“ Варненска търг. камара „Икономически Ивѣстия“, относно хода на работитъ въ Българското търговско параходно д-ство, вече робственостъ на Петко Кирчевъ и на още 3—4-ма неговы другари и роднини, както и да се изкаже и относно съвѣтното изпълнение на поетитъ задължениятъ същото д-во спрямо народа и страната въз основа на единъ договоръ, който го субсидира и благодѣтелствува ни по-малко, ни повече отъ 8—10 милиона лева годишно, за да обслужва българскитъ морски пристанища съ редовни каботажни и далечно плавателни линии, точно установени и упоменати въ сѣщия договоръ.

Чакаше обществото „Иконом. Ивѣстия“ да се засрами или отсрами да каже поне една думица по тоя боленъ за търговията въпросъ, чакаше свиканска-блюстителятъ на търговскитъ интереси да отвори уста и да продума, макаръ една думица въ полъ на тая търговия отъ името и за смѣтка на която той ваема най-отговорно мѣсто въ търговската камара.

Чакаше и най-сетнѣ дочака „Ик. Ив.“ да се васрами или отсрами да цитира въ една отъ колонитъ си отъ рапорта съ дата 21-й августъ 1923 год. на Александрийския нашъ консулъ слѣдния пасажъ:

„За василване на обмѣната между България и Египет, която въ сравнение съ оная прѣди войнитъ е слаба, сѣ нуждни прѣми съобщения и ерѣтинъ прѣвозъ. Отъ всѣкъдъ слушамъ оплаквания, че отъ дълги години нисамъ параходитъ на Българското параходно д-во не посѣщаватъ вече египетскитъ и сирийскитъ пристанища, а прѣвоза съ други параходи, които нѣматъ прѣмъ рейсъ съ нашитъ пристанища, е бавенъ и струпа скѣпно. При наличността на други трудности, съ които има да се справи нашия износъ за спечелване отново на изгубени поради войнитъ пазари, тѣви дѣлъ мѣжнотии би трѣбвало да се прѣмахнатъ часъ по-скоро. По контракта си, параходното д-ство е длъжно да държи Александрийската линия и, колкото по-скоро толкова повече ще услужи на нашата търговия съ южнитъ пазари.“

Симптоматична, по важна е тая бѣлѣжка на „Ик. Ив.“ за пѣ случая, защото тя иде да

потвърди стократно наше твърдение, че е излишно нашата държава да плаща каквито и да било субсидии само да пѣлни бездѣлнитъ дѣбове на управителнитъ и провѣрителнитъ тѣла на д-вото съ тантиеми, а нашата търговия съ южнитъ пазари да остане, просто, зарязана, съ години необслужена и безвъзвратно да пропадне.

Ние мислимъ, че държавата трѣбва да вдигне рѣцѣ отъ това д-во и да го остави на грижитъ и собственитъ ерѣдства и инициативи на трима-четирмата му стопани да го уреждатъ, да го финансиратъ и да го експлоатиратъ. Държавата да му отнеме всяка субсидия, всяко съдѣйствие и всѣка поддръжка. Държавата дори да си оттегли и капиталитъ и да даде начало на ликвидирането му да могатъ и дребнитъ акционери, — които отъ 30 и повече години, отъ като д-вото се е основало, не сѣ видели нищо друго, освѣтъ тровила и нравственни мѣжии — да си прибератъ остатѣцитъ отъ онова, що сѣ внесли и да се успокоятъ.

Слѣдъ изгубването на парахода „Борисъ“ и невѣзможността на д-вото да купи другъ; слѣдъ дълготрайната негодностъ на парахода „Варна“, който повече отъ 4 мѣсеца е въ поправка, която не се знае още и кога ще се свърши, параходното ни д-во не е въ състояние да устои на поетитъ си съ контракта задължения тая година по никакъвъ начинъ; а за догодина и по другитъ, като не се знае какви нови рани ще се явятъ, отъ сега още не може и да се мисли и държавата не бива да остане ангажирана, не бива народнитъ пари да се разпилватъ безцѣлно и безполезно. Петко Кирчевъ и орѣцитъ му сѣ богати капиталисти; тѣ миналата година твърдѣ много — по повече отъ 150 хил. лв. — спечелиха отъ тантиеми дневни, командировки и пр., нека сѣ потрѣсятъ сега щастieto и поминѣтка въ друга работа, отъ други приходи. А държавата да помисли какъ другояче да гарантира българската търговия съ прѣносъ и прѣвозъ.

При това положение на не-сигурностъ отъ нашето д-во за търговията ни, прѣдпочително е да се субсидира едно чуждо, английско, напимѣръ, или германско, или италианско, нежели да се хаятъ пари само въ опити и нищо да не излиза отъ тѣхъ.

Вдигнахме гласъ да се намалятъ наплата за прѣносъ на стоки и храни — въ дефицитъ сме за първото 6 мѣсечие, не можемъ да намалимъ — отговарятъ отъ д-ството. За намаляние на наплата за пѣтиницитъ се изкава обществото: „не, и това не може“ — отговарятъ сѣщитъ. Държавата дава, търговията дава, обществото дава — плаща, а ненаситната лама само гълта; всѣки въ купъ за нея работятъ, а тя се ненасища!

Трѣбва ли повече безполезно да се храни тая?

*) Въ послѣдния частъ ни се каза, че с/с „Варна“, за доправка, ще бъде изпроводенъ въ Цариградъ, нежели оста и друга части не били и не могли да бъдатъ работени тукъ, въпрѣки, че срока за поправката му отдавна изтече и кооперацията е вече подъ глоби.

Търговскитъ камари

Министерството на търговията е изискало отъ административнитъ власти, респективно околнѣскитъ началници въ провинцията, да изработятъ и прѣдставятъ списѣцитъ на всички търговци, индустриалци и занаятчии, които притежаватъ качества и правото да избиратъ членове за търговско-индустриалнитъ камари. Тия списѣци ще бъдатъ прѣгледани въ окончателна форма и удобрени отъ самото министерство, слѣдъ като се проверятъ качества на

всички прѣдставени въ тѣхъ лица-избиратели.

Нашитъ положителни свѣдения сѣ, че, ако околнѣскитъ управители и околнѣскитъ началници успеятъ да прѣдставятъ наврѣме списѣцитъ, да бъдатъ тѣ наврѣме прѣгледани и утвърдени, изборитъ за избирание нови членове на търговскитъ камари ще бъдатъ о прѣдѣлени да станатъ въ първата, а най-късно въ втората половина на януари идната 1924 година.

По тоя поводъ, намъ се налага дългъ да се повърнемъ на една стара тема, на една пакъ наша статия, именно, какви трѣбва да бъдатъ личнитъ морални и интелектуални качества на лицата, които трѣбва да заематъ високитъ и морално отговорнитъ мѣста въ търговскитъ камари. И специално за Варненската търг. камара, която, колкото и бѣдило да е тоя, нека се каже, че стои много назадъ отъ всички други камари — като се изключатъ равни, ра се 3—4 личности отъ Варна, Търново и Габрово — по състава си. А съвѣтъ въ нищета голѣма е въ ръководителното си тѣло. Като се изключи единъ отъ прѣдсѣдателитъ на бирото, другитъ еснафи хора, не са за тая работа нито по умѣтъ си, нито по повнанията си, нито, ако щете, по общественото си положение. Тѣ нито по интелекта си, нито по повнанията на стопанския и икономическия животъ, нито по рѣста си като общественици — нека откровенно кажемъ това — могатъ да заематъ мѣстата на посрѣдствени даже съвѣтници на министритъ по текущитъ работи на търговията, индустрията и занаятитъ и да сѣ тѣлкуватъ на тежненията въ свѣрменията равнотъ на стопанския и икономическия животъ на страната. Специално за живота на варненския стопански и икономически районъ, тѣ сѣ даже единъ голѣмъ тормозъ, сѣ една спирачка, която спира хода на търговията и валаитъ.

Въ всѣка една длѣжностъ, въ всѣка една работа, когато, що трѣбва тя да се съ полъа и съ добри резултати извършна, дѣри се да се тури на чело на нея майсторъ — лице, което да извърши тѣй полезно, тѣй резултатно, както е необходимо. Фигурантството, липсата на лична инициатива, липсата на умѣние да се извърши работата, е тормозъ, е спирачка и цѣлитъ и добритъ желаниа изобщо, не се постигатъ.

Има, може би, мѣста, издѣто фигуранта още може да ваземе мѣстото на единъ автоматъ, на една бездушна машина, ако я движи парата; но въ една търговска камара и особено въ Варненската търговска камара, където прѣдсѣдателя е прѣдсѣдателъ на академическия съветъ, това е невъзможно, е върѣдно. Той ва да изпѣлни тая длѣжностъ, изискава се да е повече просѣтитъ, да има една по-висока духовна култура отъ единъ обыкновенъ еснафъ; изискава се отъ него една по-друга инициатива отъ тая на еветчийство прѣдъ ония, надъ които се упражнява неговата прѣдсѣдателска контрола — да е достатъчно уменъ и въщъ ва да долави недажитъ и недостѣтитъ на ония, надъ които той е поставенъ като върховенъ прѣдстойникъ и ръководителъ. Но не е достатъчно да се изискава това само отъ прѣдсѣдателя и подпрѣдсѣдателитъ на камарата — изискава се да притежаватъ до пѣдѣ сѣщитъ качества и; другитъ членове въ състава ѝ, но, най-сетнѣ, ако не всички, една частъ поне, да бъдатъ такива.

Ето защо, Варненската търг. камара, като има да изпѣлва малко или повече единъ, по-специални задачи около своитъ просѣтитъ институтъ, като има да изпѣлни функциитъ, за които се изискватъ личности съ много

Пшеница	динара	305—310
Ечмикъ	"	250—260
Овесъ	"	250—255
кукурузъ.	"	290—300

Цѣни на памука

12 септември 1923 г.

Ливерпул — доко 15'25, за септември 14'05, октомври 13'67, ноември 13'50, декември 13'46, януари 13'37, февруари 13'32, март 13'28, април 13'19, май 13'15, юни 13'04, юли 12'24.

Нюйорк — доко 26'65, за септември 24'34, декември 24'30 до 24'34, януари 24'01 до 24'02, март 24'05, май 24'03, юли 23'72.

Въ Чехославия, въ връзка съ Райхсемебъргския панаиръ, текстилната индустрия, включително, памучната се оживи. Високитѣ цѣни на бѣлитѣ дрехи отъ кенигингското и нахдеското прѣдприятия обърнаха особеното внимание на панаира. Такива цѣни се удобриха само въ известни случаи. Търсенето на качествена стока отъ чужбина бѣ много оживено, но не всички сѣлки станаха съ охота и по цѣни високи. Бархета и флацера много се търсеше.

Яйцата

Въ началото на миналата седмица всички пияци бѣха прирупани, но слабо разположение отъ по-миналата седмица се отрази и на началото на последната.

Лондонъ 8 нотира 13, Парижъ 460—470 фр. Въ Швейцария много редко ставатъ продажби и то по цѣни отъ 180—185 шв. фр. Отъ като въ цѣла източна Европа обаче изкладне врѣмето консумацията се повиши, така че всичкитѣ пияци почнаха да сж по твърди. Лондонъ нотира 13'6, Парижъ 480—490, Швейцария 195—200. Върва се, че цѣнитѣ прѣзъ тѣзи и идущата седмица ще се още повишатъ.

Тукъ у насъ положението бѣше сѣщото — цѣнитѣ отиватъ къмъ повишение.

Царигр. тържище

15 септември 1923 г.

Тържището е слабо дѣино. Върху това влияе и евакуацията, която прѣдизвиква известни безпокойства въ краговѣтъ на чужденцитѣ. Пристиганията, изключително отъ жита изъ Америка сж твърдѣ голѣми. Брашна американски вѣтъ почти не идатъ, но и отъ другадѣ не пристигатъ. Български брашна нѣма абсолютно никакви. Цѣнитѣ на житата сж 12 до 12 1/4 гроша и сж къмъ още по-голѣмо спадане. Една наша търг. къща въ Цариградъ прѣдложи на навара 500 тона жито отъ България съ загуба по 20 ст. на кг- и го продаде, за да не прѣтърпи съ задържането му по-голѣми загуби.

Нашкавалъ.

I качест., балкански, сѣрбски лв 55'20
II качество сѣрбски лв. 51'20
Римжнски транзитъ лв. 38'40
Сирене.
Одрийски, обезмитено тепекия лв. 630—660

Масло

Прѣсовано, краве, екстра, обезмитено оката лева 105—110.
Кашкавалдж. обезмитено ока лева 60.
Български кашкавалъ, сирене и масло вѣтъ отдавна не сж вписани въ това тържище.

Мореплаване

Пристигнаха параходи

s/s „Ganimedes“ на 7/IX — съ 80 тона равни стоки.
s/s „Dalmatia“, разтовари 300 тона цементъ, а натовари 117 тона храни за Сирия и Италия
S/S „Leopolis“ разтовари манифактура, гйонъ, машинария, стѣклария и др. стоки.

S/S „Talkenberg“, разтовари вълнени платове, кожи и др. стоки.

S/S „Albania“, разтовари прежди, вълна, машини и др. стоки.

S/S „Venecia“, разтовари равни стинки.

S/S „Heliana“, разтовари 20 тона дървени масла.

Очакват се да пристигнатъ:

Очанватъ се да пристигнатъ:
На 22/X S/S „Pomern“ съ равни стоки.
На 17/IX S/S „Jac Freisine“ съ равни стоки.
На 18/IX S/S „Bormida“, съ равни стоки.

Къмъ 30/IX S/S „Kopenhagen“ отъ Хамбургъ и Анвертъ.

На 18/IX s/s „Andalusian“ отъ Ливерпул и Евансѣ.

На 26/IX s/s „Polo“ отъ Лондонъ.

На 10/X „Bulgarian“ отъ Лондонъ и Анверсѣ.

На 20 до 22 септември s/s „Hercules“, носещъ 120 тона равни стоки. Ще замине за Кюстенджа.

s/s „Graz“ на 16/IX съ 155 тона манифактура, захаръ и кафе. Ще замине за Дунава сѣщия денъ.

s/s „Bukovina“ на 20/IX да натовари храни за Италия.

ХРОНИКА

Клона на Българския Индустр. Съюзъ въ Плевенъ вчера, 16 септ., е свикалъ събрание отъ индустриалцитѣ, въ неговия районъ, въ което като дневенъ редъ е било сложено за размислене и прицѣняване положението на индустриалцитѣ въобще въ страната и частно положението на индустриалцитѣ въ сѣщия районъ. Втория въпросъ е билъ размѣна на мисли върху засилването на районната организация. Примѣра на плевенскитѣ индустриалци е добъръ да се подражава и отъ другитѣ райони, които трѣбва да взятъ положението си и да повнаватъ нуждитѣ си.

Протестиранитѣ полици въ района на Русенската търг. камара се изчисляватъ на 4280 обемащи една сума отъ 20,615,890 лева. Отъ тия полици три сж въ английска валута — за 8,536 лири стерлинги, 2 въ италианска валута и 1 въ чехски корони. По градове разпрѣдѣлени протестиранитѣ полици, първо мѣсто държи Плевенъ, а най-сетно мѣсто — Видинъ.

Отпътувалъ бѣ за Одеса s/s „Grawelpark“, носещъ 560 пѣтника отъ рускитѣ бѣжанци, които се завръщатъ въ родината си, обаче завърна се обратно съ сѣщитѣ бѣжанци, които не били допустнати да слѣзатъ на родната си земя. Злото въ тая работа не е само въ факта, че бѣжанцитѣ не сж допустнати въ родината имъ, а и въ факта, че агенцията, като ги е увѣрила въ възможността да ги разтовари на руска земя, ввела е отъ тѣхъ повече отъ 250 хил. лева за навла, а тѣ били само съ тия последни ерѣдства и като се връщатъ пакъ въ нашата страна, излагатъ се на гладна смъртъ. Агенцията отказва да имъ върне платенитѣ навла, като не е сполучила да извлѣни задължението си да ги разтовари на руска земя. Ние сме въ проучване на сѣщността на работата и ще се повърнемъ.

По закона за насърчване на мѣстната индустрия ни се кава отъ мѣрдованно лице, че ще прѣтърпи нѣкои измѣнения, ако се възприеме желанието да се продължи срока му и за по-нататѣжъ отъ 1925 година. Тия измѣнения, дори, сж прѣдметъ на изучаване още отъ сега, макаръ, че въ тази годишната сесия на Народното Сѣбрание не ще се внася нищо, което да засѣга тоя законъ — всѣчко ще

се прѣдприеме въ една отъ последующитѣ сесии.

Бургазската стокова борса е поискала отъ централа на дефинитѣ намаляването оцѣнката на върпениитѣ храни въ цѣно-разписа си, защото пазарнитѣ цѣни не отговарятъ на цѣнитѣ, прѣдвидени въ него.

Понесе имотитѣ на българскитѣ подданици въ Египетъ се намиратъ отъ войната насамъ, още подъ секвестръ нашето правителство ще нотифицира прѣдъ английското и ще иска вдигането на секвестра.

Ревизията и издирването на фактитѣ по редицата контрабандни случаи, съ участнето на голѣми и забогатили комисинери и голѣми и дребни чиновници отъ мѣстната митница, се задълбочаватъ — ежедневно изпѣкватъ нови и понови факти. Слѣдъ десетина дни обществото ще е въ положение да знае и авторитѣ и самитѣ контрабандни факти.

Всички сладнари и производители на захарни издѣлия се задължаватъ отъ финан. министерство да издѣлжатъ дължимы си акцизы за 1923 година.

Стопанскитѣ и икономически условия въ Варна, като върватъ, че „Икономически Извѣстия“ на Варненската търговска камара е искренъ вѣдѣлникъ и достоенъ пѣтеводителъ за тѣхнитѣ интереси, не пропушатъ случаятъ да прибѣгнатъ къмъ публицистическитѣ услуги на писателитѣ и вѣдѣновителитѣ му. Тѣ, писателитѣ и вѣдѣновителитѣ му, обаче, се отплащатъ съ пълно невнимание къмъ болкитѣ на стопанскитѣ и икономическитѣ условия. Нѣщо повече, съ публикуването въ брой 46 ревелюцията на питепровадското дружество „Св. Трифонъ“ въ Варна, е жесото о проиизирано това дружество, което прѣдставява по брой една компактна сила въ Варна и по живанеспособността си заслужаваше еднаособенна прѣценка на това, което то иска съ революцията и справедливо е да го получи. Но професорскитѣ достойнства не позволяватъ да се занимаватъ съ питепровадски болки и нужди.

Бургазската търговска камара, съ разрѣшението на просвѣтното министерство открива отъ началото на текущата учебна година специално търговско училище въ гр. Стара-Загора.

Варненска стокова борса.

17 септември 1923 год.

Седмичата изтече безъ особенна промѣна нажитното тържище въ напѣрдането на кампанията. Докарванията сж много слаби, а ивноса съвсемъ голѣма. Докарванията сж много слаби по причина на резервираността на производителитѣ като послѣдница отъ по-ниакитѣ цѣни отъ ония, на каквито се тѣ свикнаха да продаватъ произведенията си; а търговцитѣ не могатъ да отиватъ надъ установения отъ едри сѣлки паритетъ въ странство. Напримѣръ, Угария продаде 7000 вагона жито на Швейцария по 27'50 фр. франко швейцарската граница. По курса на нашия левъ 27'50 фр. сграватъ 528'75 лева 100 кг-р. Като се намалятъ минимумъ 150 лева навла и мита до швейцарската граница, явно е, че на мѣстото си житото не може да се продава по горѣ отъ 3'78 лв. кг-р. У насъ горѣ-долу къмъ тая цѣна се движи житото.

За сега има малки съревнувания въ закупуването на боба, който се търси отъ Гърция и за Маренлия; но и бобъ малко пристига.

Цѣнитѣ въ странство прѣзъ истеклата седмица бѣха:

Чикаго: Пшеница 4 долара,

което отговори на наши лева 404, кукурузъ 2'60 — наши лева 262.

Анверс: Пшеница 98 белг. фр. — наши 429'80 лева кукурузъ 78 — наши 358 лева.

Въ нашата борса:

Слѣдъ продажбата на единъ вагонъ бобъ, продаденъ по 415 лева 100 кг-р. на 7 IX, за която съобщихме и тая на 7 вагона

вимица, станала на 8 сѣщи вънъ отъ борсата по: 335 до 357'50 лева 100 кг-р., за която не бѣхме съобщили, въ борсата стана продажба:

На 10 IX на 6 вагона вимица по 330 до 3'7'50 лева 100 кг-р. боба, 1 вагонъ, не се продаде, понеже не намѣри исканата отъ прѣдлагателя цѣна 430 лева за 100 кг-р.

КРЕДИТНА БАНКА

ВАРНА — СОФИЯ — РУСЕ

Телеграфически адрес: КРЕДИТБАНК

Извършва всекакви банкови сделки

Приема влогове и по спестовни книжки на износни условия

4—10

Барух & Витали Барух-София

Телеграми: „Барух“, ул. „Веслец“ № 16. Тел. № 1627, Халите 39

РАФАЕЛ БАРУХ — Варна и ЖАН М. СИДИ — Пловдив

Тел.: „Барух“, Тел. 151 и ул. „Епископ Софроний“ № 4

Предлагат следните ГОТОВИ В СКАД СТОКИ:

Нжвран „три сѣрдца“ и „три лопати“.
Сулани: есмер, кастарли, боалии.
Севинг и Тира за чорапи.
от прочутата италианска фабрика „Меридионале“

Торби ютени нови за брашна, трици и пр.; всякакви размери и тежини.
Зелба и специално за амбалаж на тютюни. Вжма, нанани, конци и пр. италиански

Басми шампосани. Мерино черно. Крепони, фулари, сержове, фистанлжци и др.

Продажба на едро — само на бали

Цени винаги най-износни

4—5

ПУЩАЧИ

Д-ВО „СЪЕДИНЕНИТЪ ТЮТЮН. ФАБРИКИ“

Обръща вниманието ви, че папироситѣ и тютюнитѣ произвеждани въ фабриката му въ

Пловдивъ, Русе, Варна, Шуменъ, София и Сливенъ

се приготвяватъ отъ най-доброкачественни и естествено ароматични тютюни, безъ никакви примѣси за ароматизиране.

Пушете само папироситѣ и тютюнитѣ на

КАРТЕЛА.

МНОГО ДОБЪР ДОХОД

може да има човек, който поеме представителството на най-голѣмото бжлгарско осигурително дружество

„Балкия“ Сѣбрани премии през 1922 г. 98 мил. лева
Капитал и резерви 102 мил. лева

Подходяща работа за запасни офицери, пенсионери, комисинери и др.

Сведения от Главната Дирекция — София

ДОЙЧЕ ЛЕВАНТЕ-ЛИНИЕ ХАМБУРГ

Редовни параходни съобщения между

Хамбург—Анверс и Бургас—Варна

Агенти в Варна Братя Золас

„ Бургас Г. Бези, син & С-о

16—20